

stuurlieden. Uit de burgers repatriëren oud-vaandrig Michiel van Millingen en de diaken van de gereformeerde gemeente Hendrik van Elten. Voor vrouwen en kinderen is het enkele passagegeld betaald en voor de toegestane slaven het dubbele. Vanaf Ceylon gaat de gewezen luitenant-militair Hendrik Willem August Bremer in civiel arrest mee. Hij wordt van lafhartigheid verdacht bij de overgave van het fort Hanwella aan Kandy. Het bestuur van Ceylon is na het verzamelen van stukken niet van zijn schuld overtuigd. Heren XVII kan dat op verre afstand nog minder zijn. Hij wordt echter toch weggezonden met verzoek aan de kamers hem niet meer in dienst te nemen. Het verzoek van de baas-kuiper op de equipagewerf te Batavia, Barend Meijer, om zijn vrouw Johanna Maria Scherer te mogen laten overkomen, wordt ondersteund. [fol. 142] Voor de kleinere kamers worden uit voorraad 333 pakken textiel uit Coromandel en 187 uit 211 pakken firtij uit Bengalen, die door de Deunisveld en Oosterbeek zijn aangevoerd, met de vloot meegezonden. Op 9 augustus was besloten om te proberen de Bengaalse partij gedeeltelijk te verkopen, maar op 23 september bleek het rendement, uitgezonderd van de cassas, te gering. Uit de meegezonden uittreksels uit de brieven uit Hooghly van 25 augustus 1762 en 19 maart 1763, uit de Bengaalse besluiten van 24 juni, 4 augustus, 21 december 1762 en 4 januari 1763 blijkt dat zij merendeels zijn afgekeurd, omdat zij van mindere kwaliteit dan de monsters waren. Op 27 juli is naar Bengalen de opdracht gegaan om firtij die voor Nederland geschikt is, direct daarheen te zenden. Behalve de diamanten, die voor zover er verlies op wordt geleden voor rekening van resident Lodewijk Wilkens de Lile komen, gaat er ook een steen van 5½ karaat [fol. 143] mee die een geschenk van de koning van Bandjarmasin is, en bij besluit van 28 juli 1763 een geschatte waarde van f 288,- heeft. Men zendt twee stokken met gouden knop die de vorst van Djambi ten geschenke gaf, en volgens het besluit van 4 oktober 1763 14.211 lb Siamse gomlak op stokjes naar Heren XVII. In zoverre de gomlak zonder dat ze besteld was is ingekocht, wordt wat ze minder waard is dan er voor betaald werd, verhaald op de inkoper, de resident in Siam Anthonij Abraham Werndley. Op 13 en 16 september 1763 is aan de executeurs van de nalatenschap van de weduwe van de gouverneur van Ambon, Meijert Joan van Idsinga, niet toegestaan aan haar familie gelegateerde boeken, manuscripten en kleren in vier kisten naar Nederland te zenden. Zij mochten slechts een paar juwelen en familiepapieren in een klein kastje versturen. Dit vloeit voort uit het feit dat het evenmin aan de curatoren over de nalatenschap van gouverneur-generaal Jacob Mossel werd toegestaan om aan Jacob Mossel junior de aan hem vermaakte papieren en kaarten in een vijfvoets kist toe te zenden. Slechts het sturen van familiepapieren in een passende kist werd toegestaan. Alle andere charters en kaarten liet men, omdat ze de Compagnie betroffen, onder de executeurs, [fol. 144] zijnde leden van de Hoge Regering. Het is wel aan de weduwe van de schepen te Batavia, Adriaan van Ravestijn, toegestaan om enige kleinigheden die hij aan zijn zonen Adrianus Justinus en Engelbert Jacob had vermaakt, met de vloot mee te zenden. Koopman Christiaan Nab mag een kistje met daarin twee Chinese torentjes en een kabinetje aan mr. Adriaan van der Mieden, president van het Hof van Justitie over Holland, Zeeland en Westfriesland, versturen. Heren XVII kunnen bepalen of en hoeveel vrachtgeld daarvoor wordt gerekend. Bij besluit van 28 juli 1763 is het aan het bestuur te Bengalen toegestaan om voor acht ton in de schepen voor de kleine kamers te laden, of zoveel als op 15 oktober 1751 werd besloten om in een schip voor een grote kamer te verzenden. Dit dient om het aanzienlijke tekort van de kleinere kamers [fol. 144]⁷ weg te werken. In de negotieboeken van Batavia bedragen per eind augustus 1763 de geleende gelden f 4.743.411, waarvan evenals het verleden jaar f 3.930.311 rentedragend is. Door de eisen van de buitenkantoren, en voornamelijk Ceylon, kon er dit boekjaar niets worden afgelost. De betaalde rente bedroeg door wat bij besluit van 29 januari 1762 is afgelost⁸, f 66.261 minder dan in 1761/62 en f 158.354 minder dan in 1760/61.

7 Er zijn twee folio's 144.

8 Deze tegenspraak is onduidelijk